

Mreža Mlada ulica Študijski obisk na Nizozemsko

Ljubljana, oktober 2019

Sofinancira program
Evropske unije
Erasmus+

Uvod

Na podlagi prepoznanih aktualnih potreb mladinskih uličnih delavcev Mreže Mlada ulica preko evalvacije delovanja mreže v letu 2018 smo zasnovali študijski obisk na Nizozemsko. Namen slednjega je bil nadgradnja praks mladinskega uličnega dela organizacij Mreže Mlada ulica ter krepitev kompetenc mladinskih delavcev Mreže Mlada ulica za izvajanje mladinskega uličnega dela. V študijskem obisku, ki je potekal od 14. oktobra do 18. oktobra 2020 je sodelovalo 15 slovenskih mladinskih uličnih delavcev in preko 10 nizozemskih mladinskih oziroma uličnih delavcev. Udeleženci smo se razdelili na tri skupine in obiskali več nizozemskih mest (Amsterdam, Haarlem, Arnhem, Druten, Neede, Tiel, Urk, Lelystad, Almere in Hoorn) in praks mladinskega in uličnega dela. Program študijskega obiska je pripravila organizacija BV Jong, ki združuje strokovne mladinske delavce in strokovnjake, ki delajo z otroki. Študijski obisk smo izvedli v okviru Erasmus+ ukrepa mobilnosti mladinskih delavcev. Vse tri skupine so nato sodelovale pri zapisu spoznavnega, ki ga boste prebrali v nadaljevanju.

Prakse, ki smo jih spoznavali lahko v glavnem delimo v dve vrsti:

1. **Mladinski centri, ki izvajajo "outreach" in mobilno ulično delo;** ciljna skupina so mladi med 8 in 23 letom starosti, centri so po večgeneracijski s poudarkom na mladih. Mladinski delavci sodelujejo s policijo, šolo, socialnimi delavci, lokalno skupnostjo in drugimi organizacijami. Vsak mladinski center pa opravlja tudi **"outreach" delo**, ki poteka tako, da se mladinski delavec večkrat v tednu sprehaja po soseski kjer se nahaja mladinski center, z namenom, da se mladi nanje navadijo, na ta način pridobijo njihovo zaupanje in jih vključijo v mladinski center. **Mobilno ulično delo** pa se izvaja v predelih kjer mladinskih centrov ni, in sicer s pomočjo kombija in mobilnim mladinskim centrom na avtobusu.
2. **"Street corner work"** je oblika uličnega dela za mlade s hujšimi oblikami rizičnih vedenj s katero se ukvarjajo nevladne organizacije, ki jih lokalna

skupnost financira za izvajanje dela. Gre za program opolnomočenja mladih oseb, ki so že v hujši življenjski stiski (npr. brezdomstvo, odvisnost, dolgovi). Ulični delavci mladim vključenim v program nudijo pomoč in podporo pri reševanju svojih življenjskih situacij. Pri tem morajo mladi sami izražati potrebo in željo po reševanju ter aktivno sodelovati pri izvajanju vseh korakov do rešitve. Delavci so povezava med mladimi in organizacijami/ustanovami, ki jih mladi potrebujejo (npr. pridobitev ustreznega specialista za reševanje duševne stiske mlade osebe). Populacija, ki jo "street corner work" zajema so mladi med 12 in 28 letom starosti.

Na temo **dela v medkulturni soseski** smo na študijskem obisku spoznavali prakse v Amsterdamu in okolici. V Amsterdamu je 51,66% populacije z migrantskim ozadjem (rodili so se izven Nizozemske ali pa imajo vsaj enega starša, ki je priseljenc), kulturna in etnična raznolikost pa zanje predstavlja ponos (OECD, 2019). Visoka stopnja populacije z migrantskim ozadjem, kot tudi njihov pozitiven odnos do multikulturalnosti populacije, nakazuje k vpletenosti multikulturene dimenzije v mladinsko in ulično delo. V nadaljevanju predstavljamo pozitivne prakse mladinskega in uličnega dela, ki jih lahko prenesemo v slovenski kontekst.

Med pogovorom z mladinskimi delavci različnih organizacij smo ugotovili, da se jih je veliko za ta poklic odločilo zaradi svojih dobrih izkušenj z mladinskimi delavci kot uporabniki. Svojo pot so velikokrat začeli kot prostovoljci v mladinskem centru, ki so ga obiskovali. V enem od mladinskih centrov imajo tudi prakso, ki jo poimenujejo "junior youth worker". To lahko postanejo motivirani posamezniki ali tisti z večjim interesom, ki jih drugi mladi spoštujejo in jim predstavljajo dober zgled. Da lahko postanejo "junior youth worker" je poleg same odločitve potrebna tudi zaveza, da se bodo udeležili usposabljanja (10 srečanj z različnimi temami - mladinsko delo, poznavanje organizacije, delo s posameznikom, razvojna psihologija, postavljanje mej ...), kot tudi da bodo hodili na občasna "intervizijska" srečanja. Za delo, ki ga uporabljajo dobijo tudi simbolično plačilo. Program "junior youth worker" posameznika dodatno motivira, da v prihodnosti lahko postane mladinski delavec in tako organizacija gradi dobre temelje za mladinsko delo v soseski. Opazili smo tudi, da mladinski delavci večinoma bivajo v soseski, kjer delajo, to jim omogoča dobro poznavanje prebivalcev soseske in tesne odnose. Prav tako je v vseh organizacijah/timih kulturna in etnična raznolikost med

zaposlenimi kar pripomore k lažjemu navezovanju stika, še posebno če korenine mladinskih delavcev izhajajo iz iste kulturne manjšine.

V enem izmed mladinskih centrov smo imeli priložnost spoznati prakso specifičnega dela z dekleti, kar smo kasneje ugotovili, da je pogosta praksa na Nizozemskem. Specifično delo z dekleti pomeni, da enkrat tedensko poteka aktivnost, kjer so prisotna zgolj dekleta, tako udeleženke kot tudi mladinske/ulične delavke. Glede na slišano lahko prepoznamo predvsem tri glavne razloge za tovrstno prakso - v nekaterih primerih so lahko dekleta v mladinskih centrih prisotna samo, ko tam ni fantov; v nekaterih primerih udeleženke lažje ali bolj odprto govorijo o specifičnih temah v izključno ženski skupini (npr. spolnost, menstruacija, odnosi); po večini v aktivnostih mladinskih centrov prevladujejo moški udeleženci, zato je specifično delo z dekletii način, da udeleženke lažje pridejo v mladinski center. Ocenjujemo, da je tudi v slovenskem prostoru tovrstna praksa v nekaterih primerih dobrodošla, hkrati pa vidimo nadgradnjo, da bi vzporedno potekalo specifično delo s fanti.

Zaradi mešanega kulturnega ozadja prebivalstva, morajo biti mladinski centri dodatno pozorni na običaje in navade mladih, tako iz verskega kot življenjskega področja (npr. praznovanje zaključka Ramadana). Na delo z mladimi vplivajo tudi osebne okoliščine mladinskih delavk in delavcev. Zdi se, da raznolikost mladinskih delavcev pozitivno vpliva na dojetje le-teh s strani mladih (npr. spol, narodnost, vera, etničnost idr.). Večina mladinskih centrov ni bila namenjena izključno mladim, ampak so odprti tudi za družine in druge ljudi iz soseske. Spoznali smo zanimivo prakso mladinskega centra, ki je v soseski prepoznal, da se v okolici mladinskega centra zadržuje veliko mam s svojimi otroki in začeli izvajati aktivnosti tudi za njih. Iz tega se je razvilo, da se enkrat na teden mame dobivajo, skupaj kuhajo za svoje otroke in se ob tem spoznavajo in družijo. V vseh obiskanih mladinskih centrih smo opazili tudi, da je središče mladinskega centra velika kuhinja, kjer mladi lahko kuhajo in se družijo, hkrati pa ustvarja občutek domačnosti. Zelo je razširjena praksa kuhanja skupaj z mladimi, druženja ob skuhanih obrokih pa se udeležujejo tudi njihovi starši. Enako velja tudi za ostale mladinske centre, ki prav tako tesno sodelujejo s celotno skupnostjo, saj so tako starši kot tudi drugi deležniki iz skupnosti del soustvarjanja programa, dogodkov, ... V prostorih mladinskega centra svoje aktivnosti pogosto izvajajo tudi skupine odraslih, prostori centra pa so zasnovani tako da lahko služijo kot multifunkcijski prostori za raznorazne aktivnosti (koncerti, filmski večeri, zabave...).

Ulično delo je praksa vseh mladinskih centrov, bolj specifično **“outreach” ulično delo**. Zaradi razpršenosti soseske, raznolikosti ciljne skupine, pogostega priseljevanja v sosesko je ulično delo nujno, da mladinski delavci vzpostavijo stik in ohranjajo zaupanje s ciljno skupino. Ulično delo omogoča tudi delo z različnimi ciljnim skupinami oziroma mladimi, ki imajo razvita bolj tvegana vedenja (npr. uživanje psihoaktivnih substanc, preprodaja drog, različne manjše kriminalne dejavnosti) in sicer ne hodijo ali ne smejo hoditi v center zaradi rizičnega vedenja (npr. uporaba psihofizičnih substanc ali vnos v mladinski center). Praksa “outreach” uličnega

dela najpogosteje pomeni, da dva mladinska delavca iz mladinskega centra dnevno izvajata ulično delo v soseski (približno dve uri dnevno). Najpogosteje ne izvajajo aktivnosti, kot smo sicer vajeni v praksah uličnega dela v Sloveniji (npr. šport, družabne igre, socialne igre), vendar hodijo po soseski, informirajo mlade o svojih dejavnostih (v nekaterih praksah jih dajo letak ali vizitko s kontaktom) in se pogovarjajo (v kolikor so mladi pripravljeni), da preverijo kako so, kaj se jim trenutno dogaja, kaj so njihovi interesi itd. Poleg vzpostavljanja stika, ohranjanja zaupanja in spremljanja posameznika in scene, je dolgoročni namen "outreach" uličnega dela, da mladi pridejo v mladinski center, kjer lahko dobijo bolj celostno podporo.

"Street corner work" je najskrajnejša oblika uličnega dela za katerega je potrebno specifično znanje. Ta oblika dela je namenjena mladim, ki imajo kriminalno preteklost ali pa so vključeni v kriminalne aktivnosti, imajo težave z zakonom, so brezdomne osebe, so osebe, ki so "izginile" iz sistema, se soočajo s finančnimi dolgovi, različnimi odvisnostmi in imajo težave z duševnim zdravjem. Osebe, ki opravljajo to obliko dela niso mladinski delavci, vendar pa ne sodijo v "Youth care work" področje. Opraviti morajo posebno izobraževanje, ki se specializira za delo z (ranljivimi) mladimi, ki imajo že razvita rizična vedenja (npr. kriminalna dejanja, odvisnosti, finančne težave). Delo poteka na ulicah (60%) in v notranjih prostorih organizacije (40%). Za razliko z ostalimi uličnimi delavci nikoli ne izvajajo aktivnosti. Tukaj uniforma nima velikega pomena, ravno nasprotno, uniforme ne uporabljajo zaradi pridobivanja zaupanja mladih in občutka enakovrednosti. Ulično delo poteka skoraj vsak dan po par ur dnevno. Pri delu tesno sodelujejo s policijo in lokalno skupnostjo ter drugimi specializiranimi organizacijami. Vendar ne v smislu izmenjave informacij o osebah in njihovem početju, razen v primeru, ko gre za situacijo kjer se ogroža lastno življenje ali življenje druge osebe. Ulični delavci hodijo po različnih predelih mesta in iščejo mlade, ki so bili prepoznani za rizične. Predajo jim informativni letak s področji s katerimi se ukvarjajo (npr. brezdomstvo in urejanje stanovanjske situacije, socialne in zakonske pravice, reševanje finančnih dolgov...). Mladi, ki se želijo vključiti v program nato pridejo v prostore organizacije, kjer se naredi skupaj z mladimi in delavci ocena stanja v katerem je mlada oseba. "Street corner" delavci nikoli ne delajo ničesar brez dovoljenja vključenih mladih ali pa namesto njih, tudi želja po reševanju življenske situacije mora priti iz njihove strani in na njihovo pobudo. Pri tej obliki dela se sprejme vse mlade ne glede na situacijo v kateri so, se jim nudi pomoč in podporo. Vedno in kadarkoli se imajo možnost vključiti (nazaj) v program.

Delo s šolo

Skupina dve je na študijskem obisku na Nizozemskem spoznavala prakse organizacij, ki izvajajo terensko **delo v šolah** v krajih Wijchen, Neede in Tiel. Vse organizacije, ki smo jih obiskali, izvajajo tudi ulično delo z mladimi v okolju, v katerem delujejo. V tem poglavju izpostavljam pomembnejše uvide, ki smo jih kot izvajalci uličnega dela in aktivnosti v mladinskih centrih spoznali na študijskem obisku.

Vse organizacije, ki smo jih obiskali v šolah delajo z mladimi starimi med 12 in 23 let. Sodelovanje mladinskih delavcev s šolami na Nizozemskem je utečena praksa. Vse organizacije, ki smo jih obiskali tekom izmenjave, izvajajo prostočasne aktivnosti za učence oz. dijake. Tovrstne aktivnosti večinoma potekajo med glavnim šolskim odmorom in po zaključku pouka na območju šole. Večina šol na Nizozemskem ima glavni odmor dolg eno uro, kar vzpostavlja pogoje za pomenljivo interakcijo med mladinskimi delavci in učenci. Organizacije so izpostavile, da je tovrstno delo

pomembno, saj v tem času lahko vzpostavijo kontakt z večinsko populacijo mladih v tem lokalnem okolju. Dosežejo lahko tudi tiste mlade, ki se v popoldanskem času ne družijo na javnih površinah. Ko smo z eno izmed organizacij obiskali šolo v kateri delujejo, je bilo vidno, da mladinski delavci zelo dobro poznajo mlade na šoli in da imajo z njimi vzpostavljen pozitiven odnos. Med glavnim odmorom je predvsem pomembna prisotnost mladinskih delavcev, ki ne izvajajo strukturiranih aktivnosti, temveč so na voljo za pogovor. Ena izmed organizacij izvaja tudi športne aktivnosti z mladimi, z namenom krepitev pozitivnih vedenjskih vzorcev in spodbujanja pozitivne skupinske dinamike.

Vse organizacije, ki smo jih spoznali na šolah **izvajajo tematske delavnice na temo socialnih omrežij, medvrstniškega nasilja, problematike lover boy-ev**. Delavnice prilagodijo in izvajajo tako za učence in dijake, kot tudi za šolske delavce. Zanimiva se nam je zdela tudi ena izmed praks, ko v izvajanje delavnic mladinski delavec vključi tudi policista. To omogoči, da problem naslavlja tako z vidika družbene realnosti kot tudi zakonskih okvirjev. Posebej za šolske delavce izvajajo tudi delavnice, ki naslavlja razlike med šolsko in ulično kulturo mladih. Primer, ki ga tu lahko izpostavimo je, da šolskim delavcem v okrožju, kjer prebivajo družine z nižjim socialno-ekonomskim standardom pokažejo bivalno realnost le-teh. Delavci so izpostavili predvsem bivanjsko prostorsko stisko mladostnikov in njen vpliv na izpolnjevanje njihovih šolskih obveznosti, kot so domače naloge.

Poleg delavnic imajo vzpostavljena **redna srečanja na šoli**, z namenom medsebojnega informiranja s šolsko svetovalno službo. Občasno so v to vključeni tudi starši, mladinski delavci so poročali predvsem o sodelovanju s strokovnimi delavci na šoli in vzpostavljanju stika z vsemi deležniki: učitelji, ki so pripravljeni sodelovati, ravnatelj in občinski predstavnik, ki preverja, ali posamezniki redno obiskujejo pouk. Nekatere organizacije imajo tudi sklenjeno pogodbo o sodelovanju s šolo, ki vključuje tudi **klavzulo o zaupnosti podatkov**, ki jim omogoča, da si informacije med seboj vzajemno delijo.

Sodelovanje mladinskih delavcev in šol poteka tudi z drugimi deležniki. Vzpostavljene imajo **t. i. regionalne skupine**, kjer so vključeni: predstavnik mladinskih delavcev, predstavnik svetovalnih delavcev šol, predstavnik občine, predstavnik izvajalcev psihosocialne podpore, predstavnik programov za delo z odvisniki, predstavnik nadzorne službe občinskih oblasti (podobno kot redarji, vendar za področje dela z mladimi - "Enforcement Officers") in predstavniki organizacije, ki se ukvarjajo s prvimi kriminalnimi prestopniki ("HALT").

Mladinski delavci so izpostavili, da pri svojem delu pogosto uporabljajo "**Short List**" **metodo**, ki zajema opis vseh mladih, ki jih pri svojem delu srečujejo z osnovnimi informacijami, kot so ime, starost, spol, socialno-ekonomsko ozadje, družinsko ozadje, kulturno ozadje in vloga mladostnika znotraj vrstniške skupine ter šolsko uspešnost. "Short List" jim omogoča detekcijo rizičnih posameznikov. Svoj Short List udeležencev sooblikujejo tudi informacijami vseh deležnikov.

Mladinski centri niso odprti vsak dan ampak je združen z uličnim delom in delom dosegajo širšo populacijo.

Delo s policijo

Zadnja izmed skupin je na študijskem obisku raziskovala sodelovanje mladinskih delavcev in policije. Organizacije, ki smo si jih ogledale, so zagotovo prepletale delo s šolo, delo v kulturno raznoliki soseski, kot tudi delo s policijo. Slednje je za slovenski prostor še posebej zanimivo, saj so sodelovanja med mladinskimi organizacijami in policijo redka in običajno niso kontinuirana.

Med študijskim obiskom smo udeleženke in udeleženci opazili, da je na ulicah in drugih javnih površinah (npr. železniški postaji) prisotnih veliko policistov in policistk oz. redarjev. Sprva opažanju nismo posvečale večje pozornosti, kasneje pa smo ugotovile, da bi lahko to bilo tudi povezano z izvajanjem uličnega dela na Nizozemskem. V prihodnjih dneh smo prejele različne informacije o vlogi policije v mladinskem uličnem delu, ki so uvodnim opažanjem dodale kontekst. Na Nizozemskem obstaja praksa, kjer ima vsaka soseska posebej zadolžene policiste in policistke, ki so v vsakodnevnem stiku s prebivalci in prebivalkami. Lahko bi tudi rekli, da opravljajo preventivno delo, saj prebivalce in prebivalke sprašujejo o morebitnih težavah, so prisotni. Lokalna skupnost jih pozna ter tudi prepoznava kot pomembne akterje pri reševanju midsosedskih težav. Večina mladinskih delavcev, s katerimi smo govorili, pričetka sodelovanja s policijo ni znala definirati, saj je bilo to vzpostavljeno "že preden so pričeli z

delom". Niko de Groot nam je omenil, da se je dejansko pričelo pred 25 leti, kar je veliko daljša doba, kot katerikoli mladinski delavec, s katerim smo prišli v stik. Verjamemo, da omenjena prisotnost policistk in policistov na terenu vpliva tudi na ulično delo, ki ga izvajajo mladinske delavke in delavci ter na odnos prebivalk in prebivalcev do policije. Policija prepoznava mladinske delavke in delavce kot pomembne "soakterje" pri sobivanju ljudi.

V Hoornu, mestu s približno 70 000 prebivalci, smo naleteli na dve mladi osebi in ju povprašale o izkušnjah s policijo. Povedala sta, da se policisti večkrat ustavijo na njihovem zbirnem mestu, jih povprašajo kako so, ter jih opozarjajo na odgovoren odnos do javnih površin. Podobno sta nam povedala tudi policista na policijski postaji v Hoornu, ki smo jo kasneje tudi obiskali. Predstavljale smo si, da se policisti, ki se srečujejo z mladimi, zagotovo dodatno izobražujejo, a temu ni tako. Posebnega izobraževanja za delo z mladino namreč niso deležni.

V mestu Almere nam mladinski delavci svoj odnos s policijo opišejo kot sodelovalen. Na rednih sestankih multifunkcijski tim različnih deležnikov lokalnega okolja, ki delajo z mladimi (socialni delavci, policisti, mestni redarji in posebni mladinski policisti skupaj z mladinskimi uličnimi delavci) usklajuje delo, se obvešča o aktualnem dogajanju, obravnava mlade, s katerimi delajo vsi, usklajuje delo in pristope. So povsem enakopraven tim strokovnjakov z različnih področij. Med seboj sodelujejo tudi zunaj tega tima, saj se sproti obveščajo in informirajo o posebnostih, dogodkih, okoliščinah posameznikov, predvsem pa so pozorni na rizične dejavnike.

Posebna oblika samoorganizacije mladih v mestu Urk

V Urku smo obiskali mladinskega uličnega delavca, ki deluje že več kot 15 let. V mestu, katerega glavna dejavnost je ribištvo in z njim povezane dejavnosti, živi približno 20.000 ljudi, več kot polovica je mladih. Brezposelnost je nizka, vseeno pa je potreba po mladinskem delu velika. Naš sogovornik je edini mladinski ulični delavec. Sodeluje z lokalnimi mladinskimi centri, skupnostnimi centri, socialnimi mladinskimi

delavci, zdravniki in drugimi organizacijami. In seveda s policijo. V bistvu ga poznajo vse prebivalke in prebivalci mesta, med vožnjo po mestu z njegovim kombijem nam mahajo, nas pozdravljajo, veseli so nas tudi mladi, ki jih obiščemo v posebnosti mesta Urk - v t.i. "ilegalnem baru". Pieter, mladinski delavec, nam je povedal, da teh pogostih prostorov zbiranja mladih v Urku ne obiskuje pogosto, saj ne želi dajati vtisa, da

tovrstno druženje podpira, ker je veliko preveč povezano s popivanji, pretepanjem ... Vendar pa so tak in podobni prostori v Urku zelo pogosti; po nekaj prijateljev se zbere in skupaj "upravljajo" bar; vanj vlagajo svoj denar, večina je zaposlenih v obratih, povezanih z ribištvo, nekateri tudi na ladjah. V svojem prostem času tako urejajo bar, preko koncev tedna pa tam gostijo prijatelje (mestne oblasti tolerirajo do 30 oseb v prostoru naenkrat, vendar priznajo, da občasno presežejo to številko tudi za še enkrat). Na vprašanje, koga spustijo notri, kakšen odnos imajo do mladih obiskovalcev in kaj storijo, če se kdo napije, odgovorijo, da večinoma prihajajo mladi, ki jih poznajo. Praviloma nimajo vstopa mlajši od 17 let, vendar občasno naredijo izjemo, kadar pa se kdo napije, zanj poskrbijo; pustijo ga odspati in občasno preverijo stanje.

Opravljajo neke vrste laično mladinsko delo, pri čemer skrbijo tudi za ohranjanje reda in miru ter omogočajo določeno mero varnosti (obenem se različne skupine mladih med seboj pogosto pretepajo, predvsem ob srečanju na javnih površinah). Vseeno se zdi, da ima Pieter z mladimi pristen odnos in redne stike. Pove nam, da sodeluje s policijo, kar mladi vedo, tega niti ne skriva. Mladi pravijo, da jih policija pusti pri miru, Pieter pa, da s policisti sodeluje predvsem na področju izmenjave informacij in dogovarjanja o postopanjih v zvezi z mladimi. Včasih ga pokličejo in mu povedo, da kdo od mladih potrebuje pomoč, drugič mlade napotijo k njemu, tretjič ga pokličejo, ker jih zanima situacija katerega od mladih. Sam jih obvesti predvsem, kadar bi lahko preprečil znatno poslabšanje katerekoli situacije, ogrožanje kogarkoli, kadar želi nasvet ali informacije v zvezi s postopki proti komu. Pieter je predvsem mladinski ulični delavec, manjši del delavnika pa preživi tudi v svoji pisarni. To ima v stavbi, v kateri delujejo zdravniki, organizacija za mlade mame, socialni delavci, svetovalci in terapevti, na katere se lahko kadarkoli obrne po pomoč. Umeščenost mladinskega dela v tako okolje se zdi smiselna, Pieter jo izpostavlja kot veliko prednost, saj poleg boljšega in hitrejšega prenosa informacij o posamezniku, hkrati prispeva tudi k detabuizaciji ostalih strok.

V URBN Village, prostoru, ki so ga odprli ravno na dan našega obiska, mladinsko delo povezujejo z mladinsko aktivnostjo in participacijo. Vključujejo aktivne mlade, ki jih tudi podprejo, kadar ti izkažejo voljo in imajo idejo. Sodelujejo tudi s policijo, ki jih občasno pokliče tudi k sodelovanju. Opišejo primer, ko jih je kontaktirala lokalna policija, ki je obravnavala mladega fanta, ki mu je grozila resna sankcija. Sprejeli so ga na pogovor in odkrili, da ima mnogo idej, da pa mu manjka socialna mreža. V pogovoru so detektirali njegove talente in strasti, mu omogočili opravljanje prakse, kar mu je omogočilo nadaljevanje šolanja, in ga podprli pri ideji, s katero je odgovoril tudi na potrebo okolice.

Tudi v mestu Almere, kjer deluje organizacija De Schoor, mlade podpirajo predvsem pri razvoju talentov, pri čemer sodelujejo tudi s policijo. Ti nanje usmerijo (predvsem) fante, ki jih srečujejo v različnih postopkih, ki jih mladinski ulični delavci iz organizacij na različne načine kasneje vključijo v različne programe, s katerimi razvijajo svoje talente; na ta način razvijajo disciplino, gradijo boljšo samopodobo in novo identifikacijo, kar jim pomaga tudi pri spremembi življenjskega sloga in ciljev. Mnogo tako vključenih mladih je že, ali pa bodo v kratkem, postalo mladinskih delavcev, ki jih organizacija kasneje tudi zaposli. Spodbujanje aktivne participacije pri mladih ima za posledico tudi širjenje mladinskega (uličnega) dela na drugo področje, npr. na področju LGBTQ mladih, ki se v Almere prej niso imeli priložnosti ne srečevati, ne graditi socialne mreže, kar je imelo mnogo negativnih posledic (rizično vedenje na spletu, osamitev, samopoškodbeno vedenje, depresija, osamljenost, neinformiranost o

specifičnih temah). Posebno pozornost namenjajo tudi športnemu udejstvovanju. Z njihovo podporo omogočajo lokalni skupini mladih, da se udeležuje tekmovanj v nogometu na nacionalni ravni in hkrati treningov v športni dvorani, ki jo financira lokalna skupnost. Druga izmed aktivnosti je tudi treniranje kick-boxinga, ki mladim ponuja možnost za grajenje boljše samopodobe, samokontrole in pozitivne naravnosti.

Sofinancira program
Evropske unije
Erasmus+

